

Parshat Terumah

Torah in Motion Parsha Shiur: Noah Notis

Placing Parshat Terumah

- Progression Sefer Shemot
 - Shemot, Vaera, Bo, Beshalach: The process of the enslavement and liberation of the Israelites in Egypt.
 - Yitro, Mishpatim: The Revelation on Mount Sinai and lawgiving + another covenant and ascent to Mount Sinai.
 - Terumah, Tetzaveh: The commandment to gather materials and build the Mishkan, its vessels, and the Priestly garments.
 - Ki Tissa: Conclusion of the commandments about Mishkan. Story of the Golden Calf, Moshe's prayer and God's forgiveness.
 - Vayakhel, Pekudei: Commandment to gather materials and the construction of the Mishkan.
- Do the topics progress chronologically?

Ein Mukdam Umeuchar Batorah (Source (?))

Bamidbar 1:1

On the first day of the second month, in the second year following the exodus from the land of Egypt, the LORD spoke to Moses in the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting, saying:

Bamidbar 9:1

The LORD spoke to Moses in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying:

Rashi Bamidbar 9:1

In the first new moon- The section at the beginning of this book was not said until Iyar, teaching that there is no chronological order in the Torah. Why did the Torah then not open with this? Because this passage implies the negative aspect of Israel, that for all 40 years in the desert they only sacrificed this one Pesach.

במדבר א:א

וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

במדבר ט:א

וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר-סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר:

רש"י במדבר פרשת בהעלותך פרק ט פסוק א

(א) בחדש הראשון - פרשה שבראש הספר לא נאמרה עד אייר, למדת שאין סדר מוקדם ומאוחר בתורה. ולמה לא פתח בזו, מפני שהוא גנותן של ישראל, שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו אלא פסח זה בלבד:

Ein Mukdam Umeuchar Batorah (Ramban)

Ramban Bamidbar 9:1

In the first new moon- From here our Sages said, “There is no order in the Torah,” and the reason that this passage was placed later than the first passage (i.e. Bamidbar 1-8) is that before Sefer Bamidbar mentioned the commandments relevant for the Israelites’ time in the desert, it first wanted to conclude with the setup of the Mishkan in the camp, etc., only afterwards returning to discuss the commandment of Pesach.

Ramban Bamidbar 16

The Ibn Ezra explained that Korach’s rebellion took place in Midbar Sinai... And this accords with the opinion of Ibn Ezra, who frequently uses the principle of “Ein Mukdam Umeuchar.” However, I already wrote that in my opinion, all of the Torah is in chronological order, aside from the cases when it is explicitly to the contrary, and even there, there must be a good reason for the chronological break.

רמב"ן במדבר פרק ט פסוק א

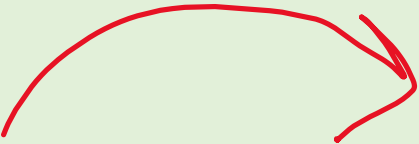
(א) בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון - מכאן אמרו חכמים (ספרי בהעלותך סד, פסחים ו ב) אין מוקדם ומאוחר בתורה. וטעם האיחור הזה היה, כי כאשר בא הספר הזה הרביעי להזכיר המצות שנצטוו ישראל במדבר סיני לשעתם, רצה להשלים ענין אהל מועד ותקונו כל ימי המדבר...

רמב"ן במדבר פרק טז

ואמר רבי אברהם כי זה הדבר היה במדבר סיני... וזה מדעתו של רבי אברהם שהוא אומר במקומות רבים אין מוקדם ומאוחר בתורה לרצונו. וכבר כתבתי (לעיל ט א) כי על דעתי כל התורה כסדר זולתי במקום אשר יפרש הכתוב ההקדמה והאחור, וגם שם לצורך ענין ולטעם נכון, אבל היה הדבר הזה במדבר פארן בקדש ברנע אחר מעשה המרגלים:

Terumah/ Tetzaveh

Ki Tissa

Rashi

Ramban

Vayakhel/ Pekudei

Ramban's Interpretation of the Mishkan (The Tent of Revelation)

Ramban Bamidbar 25:2 (tr. Chavel on Sefaria)

Therefore He first commanded concerning the Tabernacle, so that He have amongst them a house dedicated to His name, from where He would speak with Moses and command the children of Israel. Thus the main purpose of the Tabernacle was to contain a place in which the Divine Glory rests, this being the ark, just as He said, *And there will I meet with thee, and I will speak with thee from above the ark-cover.* Therefore He first gave the commandment about the ark and the ark-cover, for they are first in importance. Next to the ark He gave the commandment about the table and the candelabrum, which are vessels just like the ark, and because they indicate the purpose for which the Tabernacle was made. Moses, however, preceded to mention in the section of *Vayakheil: the Tabernacle, its Tent, and its covering, And then in the following verse mentioned: the ark...* and in that order Bezalel made them [first the Tabernacle and then the ark], because from the practical end it is proper to build the house first [and then make its vessels]. The secret of the Tabernacle is that the Glory which abode upon Mount Sinai [openly] should abide upon it in a concealed manner.

Ramban Shemot 35:1

... For once Hashem had been appeased and gave Moshe the second tablets, and made a new covenant with him, the people returned to their original status and the love of their youth. It was clear that the Presence of God would be in their midst as He had initially commanded, as the verse says, "And make a *mikdash* for me and I will dwell among you." Thus, Moshe now commanded them in all that he had originally been instructed.

רמב"ן שמות פרק כה:ב

ולכן צוה תחלה על דבר המשכן שיהיה לו בית בתוכם מקודש לשמו, ושם ידבר עם משה ויצוה את בני ישראל. והנה עקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון, כמו שאמר (להלן כה כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת, על כן הקדים הארון והכפרת בכאן כי הוא מוקדם במעלה, וסמך לארון השלחן והמנורה שהם כלים כמוהו, ויורו על ענין המשכן שבעבורם נעשה. אבל משה הקדים בפרשת ויקהל את המשכן את אהלו ואת מכסהו (להלן לה יא), וכן עשה בצלאל (להלן לו א), לפי שהוא הראוי לקדם במעשה: וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר

רמב"ן שמות פרק לה

(א) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל - כי כיון שנתרצה להם הקדוש ברוך הוא ונתן לו הלוחות שניות וכרת עמו ברית חדשה שילך השם בקרבם, הנה חזרו לקדמותם ולא הבת כלולותם, ובידוע שתהיה שכינתו בתוכם כענין שצוהו תחלה, כמו שאמר (לעיל כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולכן צוה אותם משה עתה בכל מה שנצטוו מתחלה:

Ramban's Interpretation of the Mishkan (Placement in Sefer Shemot)

רמב"ן שמות הקדמה

Ramban Shemot Introduction (tr. Chavel from Sefaria)

In the Book of Genesis, which is the book of Creation, the Torah completed the account of how the world was brought forth from nothingness and how everything was created, as well as an account of all the events which befell the patriarchs, who are a sort of creation to their seed. All the events that happened to them were symbolic occurrences, indicating and foretelling all that was destined to come upon their seed. After having completed the account of creation, the Torah begins another book concerning the subject that had been alluded to in those symbolic events [recorded in the Book of Genesis].

The Book of V'eileh Shemoth was set apart for the story of the first exile, which had been clearly decreed, and the redemption there from. This is why He reverted and began [this second book of the Torah] with the names of those persons who went down to Egypt, and mentioned their total number, although this had already been written. It is because their descent thereto constituted the beginning of the exile, which began from that moment on. Now the exile was not completed until the day they returned to their place and were restored to the status of their fathers. When they left Egypt, even though they came forth from the house of bondage, they were still considered exiles because they were *in a land that is not theirs*, entangled in the desert. When they came to Mount Sinai and made the Tabernacle, and the Holy One, blessed be He, caused His Divine Presence to dwell again amongst them, they returned to the status of their fathers when *the 'sod eloka' (counsel of G-d) was upon their tents* and "they were those who constituted the Chariot of the Holy One." Then they were considered redeemed. It was for this reason that this second book of the Torah is concluded with the consummation of the building of the Tabernacle, and the glory of the Eternal filling it always.

השלים הכתוב ספר בראשית שהוא ספר היצירה
בחדוש העולם ויצירת כל נוצר ובמקרי האבות
שהם כענין יצירה לזרעם מפני שכל מקריהם ציורי
דברים לרמוז ולהודיע כל עתיד לבא להם ואחרי
שהשלים היצירה התחיל ספר אחר בענין המעשה
הבא מן הרמזים ההם ונתיחד ספר ואלה שמות
בענין הגלות הראשון הנגזר בפיו ובגאולה ממנו
ולכן חזר והתחיל בשמות יורדי מצרים ומספרם
אף על פי שכבר נכתב זה בעבור כי ירידתם שם
הוא ראשית הגלות כי מאז הוחל. והנה הגלות
איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת
אבותם ישובו. וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו
מבית עבדים עדיין יחשבו גולים כי היו בארץ לא
להם נבוכים במדבר וכשבאו אל הר סיני ועשו
המשכן ושב הקדוש ברוך הוא והשרה שכינתו
ביניהם אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד
אלוה עלי אהליהם והם הם המרכבה ואז נחשבו
גאולים ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין
המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד:

Rashi's Interpretation of the Mishkan (Ordering)

Rashi Shemot 31:18

And He gave Moshe- “Ein Mukdam umeuchar batorah.” The Sin of the Calf preceded the commandment of the Mishkan many days, for the Tablets were smashed on the 17th of Tammuz and on Yom Kippur Hashem was appeased. The day after Yom Kippur, the people began donating to the Mishkan and the Mishkan was built on the first of Nissan.

Rashi Shemot 33

On the tenth of Tishrei, Hashem made up with Israel with joy and a full heart, and said to Moshe “I have forgiven you according to your words,” and gave him the second tablets. Moshe then descended and commanded the people regarding the crafting of the Mishkan. They worked on the Mishkan until the First of Nissan, and once the Mishkan was erected, Hashem only spoke to Moshe from the Tent of Meeting.

רש"י שמות פרשת כי תשא פרק לא

(יח) ויתן אל משה וגו' - אין מוקדם ומאוחר בתורה. מעשה העגל קודם לצווי מלאכת המשכן ימים רבים היה, שהרי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, וביום הכפורים נתרצה הקדוש ברוך הוא לישראל, ולמחרת התחילו בנדבת המשכן והוקם באחד בניסן:

רש"י שמות פרשת כי תשא פרק לג

ושב אל המחנה - ...בעשרה בתשרי נתרצה הקדוש ברוך הוא לישראל בשמחה ובלב שלם, ואמר לו למשה סלחתי כדברך, ומסר לו לוחות אחרונות. וירד והתחיל לצוותם על מלאכת המשכן ועשאוהו עד אחד בניסן, ומשהוקם לא נדבר עמו עוד אלא מאהל מועד:

Rambam *Guide* III:42

It is, namely, impossible to go suddenly from one extreme to the other: it is therefore according to the nature of man impossible for him suddenly to discontinue everything to which he has been accustomed. Now God sent Moses to make [the Israelites] a kingdom of priests and a holy nation (Exod. 19:6) by means of the knowledge of God... But the custom which was in those days general among all men, and the general mode of worship in which the Israelites were brought up, consisted in sacrificing animals in those temples which contained certain images, to bow down to those images, and to burn incense before them... For this reason God allowed these kinds of service to continue; He transferred to His service that which had formerly served as a worship of created beings, and of things imaginary and unreal, and commanded us to serve Him in the same manner; viz., to build unto Him a temple; comp. "**And they shall make unto me a sanctuary**" (Exod. 25:8); to have the altar erected to His name; comp. "**An altar of earth thou shalt make unto me**" (ibid. 20:21); to offer the sacrifices to Him... (Friedlander translation)

Seforno's Interpretation of the Mishkan (Ordering)

Seforno Shemot 24:18

The verse commanding the Mishkan is, “Make for me a *mikdash* and I shall dwell amongst you,” as opposed to what was mentioned earlier, “In any place that you mention my name, there I shall come and bless you.” But now, they require priests, and the Tribe of Levi was not chosen until the Sin of the Calf.

Seforno Shemot 31:18

It explains the reason why the people did not achieve the *telos* designated for them during the Giving of the Torah, when the verse says, “You shall be for me a Kingdom of Priests and a Holy Nation,” and, “In any place that you mention my name, there I shall come and bless you,” and instead they needed to make a Mishkan, and it explains that this shift was due to the evil choice of Israel. For at the end of the first forty days, God gave the Tablets to sanctify the people to all be priests, but they rebelled and fell from their status...

ספורנו שמות פרק כד

(יח) ויהי משה בהר... וזה בעצמו באר באמרו **ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם** (להלן כה, ח) לא כמו שיעד קודם לכן, כאמרו **מזבח אדמה תעשה לי בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך** (לעיל כ, כא) אבל עתה יצטרך לכהנים, וזה בעצמו התבאר באמרו ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך (להלן כח, א). והנה לא נבחר שבט לוי לשרת עד אחר מעשה העגל, כמו שהעיד באמרו בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי לשרתו ולברך בשמו (דברים י, ח).

ספורנו שמות פרק לא:יח

פירש הטעם מפני מה לא הושג התכלית שיעד האל יתברך במתן תורה, באמרו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש (לעיל יט, א) ובאמרו **מזבח אדמה תעשה לי בכל המקום אבא אליך** (שם כ, כא) עד שהוצרך לעשות משכן, והודיע שקרה זה בסבת רוע בחירת ישראל. כי אמנם בסוף ארבעים יום הראשונים נתן הלוחות מעשה אלקים לקדש את כלם לכהנים וגוי קדוש ככל דברו הטוב. והמה מרו והשחיתו דרכם ונפלו ממעלתם, כמו שהעיד באמרו ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב (להלן לג, ו):

Aron Kodesh

10 And they shall make an ark of acacia-wood: two cubits and a half shall be the length thereof, and a cubit and a half the breadth thereof, and a cubit and a half the height thereof. **11** And thou shalt overlay it with pure gold, within and without shalt thou overlay it, and shalt make upon it a crown of gold round about. **12** And thou shalt cast four rings of gold for it, and put them in the four feet thereof; and two rings shall be on the one side of it, and two rings on the other side of it. **13** And thou shalt make staves of acacia-wood, and overlay them with gold. **14** And thou shalt put the staves into the rings on the sides of the ark, wherewith to bear the ark. **15** The staves shall be in the rings of the ark; they shall not be taken from it. **16** And thou shalt put into the ark the testimony which I shall give thee.

י וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחֹצֵי אַרְכּוֹ וְאֹמָה וְחֹצֵי
רְחִבּוֹ וְאֹמָה וְחֹצֵי קִמְתּוֹ:

י א וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טְהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תִּצְפֹּנוּ וְעָשִׂיתָ
עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב:

יב וַיִּצְקֶתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע
פְּעֻמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי
עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית:

יג וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:

יד וְהִבַּאתָ אֶת-הַבַּדִּים בְּטַבַּעֲתַי עַל צִלְעֹת הָאָרֹן לְשֵׂאת
אֶת-הָאָרֹן בָּהֶם:

טו בְּטַבַּעֲתַי הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ:

טז וְנִתְּתָ אֶל-הָאָרֹן אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ:

Staves in Other Vessels

שמות פרק כז (מזבח החיצון)

(ו) וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת:

(ז) וְהוֹבֵא אֶת־בְּדֵי בַטְבָּעַת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל־שְׁתֵּי צְלָעַת הַמִּזְבֵּחַ בְּשָׂאת אֹתוֹ:

שמות פרק ל (מזבח הזהב)

(ד) וּשְׁתֵּי טְבָעַת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לָּו מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צְלָעֹתָיו

תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צְדָיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבַדִּים לְשָׂאת אֹתוֹ בְּהֶמָּה:

(ה) וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:

שמות פרק כה (ארון)

(יג) וְעָשִׂיתָ בַדִּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:

(יד) וְהִבַּאתָ אֶת־הַבַּדִּים בַּטְבָּעַת עַל צְלָעַת הָאָרֶן לְשָׂאת אֶת־הָאָרֶן בָּהֶם:

(טו) בַּטְבָּעַת הָאָרֶן יְהִיוּ הַבַּדִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ:

שמות פרק כה (שלחן)

(כח) וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲבָם

אֶת־הַשְּׁלֶחָן:

מנורה?

Is it prohibited to remove the poles?

Chizkuni Shemot 25

They shall not be moved- According to the simple reading, this is merely because there is no need to move these poles (i.e. they are in a place where people do not normally enter, so there is no concern for space.)

Rambam Laws of Temple Vessels 2:12-13

12 When the ark is transported from place to place, it should not be transported on an animal or on a wagon. Instead, it is a mitzvah for it to be carried on one's shoulders. Since David forgot and had it transported on a wagon, there was an outbreak [of Divine anger] at Uzzah. Instead, it is a mitzvah to carry it on one's shoulders, as the verse states: "For the holy task is their obligation. They shall carry it on their shoulders."

13 When [the Levites] carry the ark on their shoulders, they should carry it face to face, with their backs pointed outward and their faces inward. They must be careful that the staves of the ark are not removed from the rings. Anyone who removes one of the staves from the rings is liable for lashes, as the verse states: "The staves shall be in the rings of the ark. They shall not be removed from it."

חזקוני שמות פרק כה

ד"א לא יסרו ממנו לפי הפשט אין צורך בבדים אלו להסירם כי אין בהם שום טירוד ודוחק בהם לפי שהם בקדש הקדשים שאין יוצא ונכנס בו רק כה"ג ד' פעמים ביום אחד בשנה, אבל במזבח הנחשת הנתון בחצר שהכל נכנסין ויוצאין בו אם יהיו הטבעות תדיר בו יהיו טרודין ודוחקין הנכנסים והיוצאין לפיכך אין צריך שיהיו שם אלא בשעת המסעות כדכתיב והיו הבדים בטבעות וגו' בשאת אותו.

רמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ב

הלכה יב

בעת שמוליכין את הארון ממקום למקום אין מוליכין אותו לא על הבהמה ולא על העגלות, ולפי ששכח דוד ונשאו על העגלה נפרץ פרץ בעוזא, אלא מצוה לנטלו על הכתף שנאמר כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו.

הלכה יג

כשנושאים אותו על הכתף נושאים פנים כנגד פנים ואחוריהם לחוץ ופניהם לפנים, ונזהרים שלא ישמטו הבדים מן הטבעות, שהמסיר אחד מן הבדים מן הטבעות לוקה, שנאמר בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו.

The Staves of the Ark (Practical Reason)

Sefer Hachinuch Mitzvah 96

Because the ark is the abode of the Torah, which is our essence and honor, we must treat it with the utmost honor. Thus, we are commanded never to remove the poles of the ark, lest we need to quickly move the ark, and due to the quickness of the move, we do not check that the staves are fully fastened, which may cause the ark to fall, heaven forbid...

Bechor Shor Shemot 25

Because of the ark's holiness, Hashem did not want us to needlessly touch the Holy Ark, to remove and re-insert the poles. Rather, when we come to carry the ark, we simply hold the ends of the poles, and when we put it down, we immediately walk away, out of awe for its holiness.

ספר החינוך פרשת תרומה מצוה צו

משרשי המצוה, לפי שהארון משכן התורה והיא כל עיקרנו וכבודנו, ונתחייבנו לנהוג בו כל כבוד וכל הדר בכל יכלתינו, על כן נצטוינו לבל נסיר בדי הארון ממנו, **פן נהיה צריכים לצאת עם הארון לשום מקום במהירות, ואולי מתוך הטרדה והחפזון לא נבדוק יפה להיות בדיו חזקים כל הצורך, ושמא חס ושלום יפול ואין זה כבודו. אבל בהיותם בו מוכנים לעולם ולא יסורו ממנו, נעשה אותן חזקות הרבה ולא יארע תקלה בהן...**

בכור שור שמות פרק כה

(טו) לא יסורו ממנו: מפני קדושת ארון לא היה רוצה הקדוש ברוך הוא שישמשו בארון הקודש להסיר הבדים מלהכניסן בטבעות, אלא כשבאין לנשאו מחזיקין בראשי הבדים ונושאים אותן, וכשמניחין אותן, הולכים להם מיד, מפני אימת הקדושה, ועתה נותן טעם לדבר.

The Staves of the Ark (Symbolic Reason)

העמק דבר שמות פרק כה פסוק יד
אמנם בטעם הדבר נראה דבא להגיד לנו
דכח הארון שהוא התורה, וכח מזבח החיצון
שהוא עבודה נישאים בכל דור ודור ממקום
למקום היכן שישראל גולים

Ha'amek Davar Shemot 25:14

To give a reason for this (the command to place the staves in the rings for specifically the *aron* and the outside altar) it seems that the verses come to tell us that the power of the *aron*, which is Torah, and the power of the altar, which is Service, are transported in every generation to wherever Israel is exiled.

The **בדים**, the means of carrying the Ark, symbolically represent the command and the mission to carry the Ark and its contents, if it becomes necessary, away from the precincts of its present position. The command that these means of transport may never be lacking is to emphasise in our minds the fact that from the very beginning it must be made clear that this Torah and its mission is in no way bound or confined to the place or existence at any time of the Temple and Sanctuary.

This meaning of the constant presence of the **בדים**, as proof of the independence of the Torah of any place, receives further emphasis when it is contrasted to the other appurtenances of the Sanctuary, especially to the Table and Menora, both of which had to be supplied with **בדים**, but the poles did *not* have to be permanently in place, but only inserted when actually to be used. The thought immediately jumps to one's mind:- Israel's Table and Israel's Menora — its material life in its full completeness, and its spiritual and intellectual life in complete clarity and brightness — are bound to the soil of the Holy Land. Israel's Torah is *not*.

Hirsch Commentary on the Pentateuch (tr. Isaac Levy 1989)

The Poles as Fully Symbolic

Bamidbar 4:4-6

4 This is the service of the sons of Kohath in the tent of meeting, about the most holy things: **5** when the camp setteth forward, Aaron shall go in, and his sons, and they shall take down the veil of the screen, and cover the ark of the testimony with it; **6** and shall put thereon a covering of sealskin (?), and shall spread over it a cloth all of blue, and **shall set the staves thereof.**

Ramban Bamidbar 4:6

And it seems correct that “they shall place” means that they fix them in the right place to be able to carry the ark. For the rings were much wider than the poles, so the poles could have shifted in the rings.

Tosafot Yoma 72b

Were I not fearful of my friends, I would suggest that there were really 8 rings on the ark (and 4 poles)... In four of the rings, poles were inserted that were never removed, and either above or below them were another four rings in which were placed poles to carry the ark when they were travelling. This is the meaning of the verse, “and they shall place the poles.”

במדבר פרק ד

(ד) זאת עֲבַדְתָּ בְּבִי-קָהָת בְּאֶהֱל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים:

(ה) וּבָא אֶהֱלָן וּבְנִיּוֹ בְּנִסְעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֶת פְּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ-בָהּ אֶת אֲרֹן הָעֵדוּת:

(ו) וְנָתַנּוּ עָלָיו כִּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וּפְרָשׁוּ בְּגָד־כָּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בְדֵיו:

רמב"ן במדבר פרק ד פסוק ו

והנכון כי "ושמו" שיתקנו אותם להיות יוצאים לשאת אותו בהם, כי היו הטבעות רחבים ויאריכו הבדים בהם כרצונם ובלבד שלא יסורו ממנו:

תוספות מסכת יומא דף עב עמוד א

ואי לאו דמסתפינא מחברייא הוה אמינא דח' טבעות היו בארון וכן מוכיח הפסוק דכתיב ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתת על ארבע פעמותיו דהיינו ארבע קרנותיו כדמתרגמינן זויתיה והדר כתיב ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית משמע דארבע טבעות היו על שתי צלעותיו לבד מאותם ד' שעל ד' פעמותיו בד' טבעות מהם היו בדים קבועין לא יסורו ובארבעה מהם שהיו למטה או למעלה מאותן טבעות היו משימין בדים בשעת סילוק המסעות לשאת את הארון בהם והיינו הנך דכתב בהו ושמו בדיו

Exploring the Symbolism

Shemot 25:8

And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them.

Kings I 8:27

But will God in very truth dwell on the earth? behold, heaven and the heaven of heavens cannot contain Thee; how much less this house that I have builded!

Radak Kings I 8:27

This verse is asking, “Could it in truth be that God will dwell with humanity on the Earth? This is impossible to believe for You, God, are blessed and exalted above all else, and you have no space that may contain you, for you are the place of the Earth, but the Earth is not your place. If so, what I built for you is only by way of symbol and representation...”

שמות פרק כה

(ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם:

מלכים א פרק ח

(כז) כִּי הָאֱמֻנָה יֹשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הֲנֵה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּךָ אֵלֶּף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי:

רד"ק מלכים א פרק ח פסוק כז

(כז) כי האמנם - הה"א פתוחה כי היא לתימה כלומר באמת היא שישב אלהים עם האדם בארץ זה לא יתכן להאמין כי אתה תתברך ותתעלה על הכל אין לך מקום שיכילך כי אתה מקום העולם ואין העולם מקומך אם כן מה שבניתי הבית לך אינו אלא על דרך משל שיהיה רצונך וכבודך נמצא בבית הזה לשמוע אל התפלה אשר יתפללו במקום הזה

The Aron's Poles in the Temple

I Kings 8:6, 8

6 And the priests brought in the ark of the covenant of the LORD unto its place, into the Sanctuary of the house, to the most holy place, even under the wings of the cherubim...

8 And the staves were so long that the ends of the staves were seen from the holy place, even before the Sanctuary; but they could not be seen without; and there they are unto this day.

Talmud Yoma 54a (tr. Sefaria)

Rabbi Yehuda raised a contradiction. It is written: “The ends of the staves were seen,” and it is written in that same verse: “But they could not be seen without” (I Kings 8:8). How can one reconcile this contradiction? **They were seen and yet not seen.** This was also taught in a *baraita*: “The ends of the staves were seen”; one might have thought that they did not move from their position and did not protrude at all. Therefore, the verse states: “And the staves were so long.” One might have thought that they ripped through the curtain and emerged on the other side; therefore, the verse states: “They could not be seen without.”

How is this so? The staves of the Ark pushed and protruded and stuck out against the curtain toward the outside, and appeared like the two breasts of a woman pushing against her clothes. As it is stated: “My beloved is to me like a bundle of myrrh, that lies between my breasts” (Song of Songs 1:13).

מלכים א פרק ח

(ו) וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְקֹוֹק אֶל־מְקוֹמוֹ
אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנְּפֵי
הַכְּרוּבִים:...

(ח) וַיֵּאָרְכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֹּדֶשׁ
עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה:

תלמוד בבלי מסכת יומא דף נד עמוד א

רב יהודה רמי: כתיב ויראו ראשי הבדים וכתוב ולא יראו החוצה - הא כיצד? - נראין ואין נראין. תניא נמי הכי: ויראו ראשי הבדים יכול לא יהו זזין ממקומן - תלמוד לומר ויראו הבדים. יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין - תלמוד לומר ולא יראו החוצה. הא כיצד - דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת, ונראין כשני דדי אשה, שנאמר צרור דודי לי בין שדי ילין.

The Aron's Poles in the Temple

Radak I Kings 8:8

They made the staves longer toward one side, meaning, they pulled them out towards the outside because it was no longer necessary to carry them on shoulders. At first the staves were set up so they protruded equally on both sides... And they would no longer carry the ark on shoulders, so they pulled out the poles a little bit...

II Samuel 7:5-7

6 Go and tell My servant David: Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in? **6** for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle. **7** In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?

רד"ק מלכים א פרק ח פסוק ח

(ח) ויאריכו הבדים - האריכו אותם לחוץ כלומר שמשכו אותם כלפי חוץ לפי שלא היה צריך עוד לשאת בכתף ומתחילה היו הבדים נתונים בארון בשוה שהיו עודפים אחורי הארון כמו לפני הארון שהרי ארבעה אנשים היו נושאים אותו לכל בד שני אנשים אחד לפניו ואחד לאחוריו וכיון שהביאו הארון לדביר כמו שהיה עם בדיו ולא היה עתיד עוד לנשוא בכתף האריכו הבדים ומשכו כלפי חוץ עד שנראו ראשי הבדים על פני הדביר כדי שיהיה נכנס שם כהן גדול ביום הכפורים להקטיר בין הבדים ולא יהיה פונה הנה והנה ולפיכך האריכו הבדים על פני הדביר ולא יראו החוצה לפני הדביר

שמואל ב פרק ז

(ה) לָךְ וְאָמַרְתָּ אֶל-עַבְדִּי אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְקֹוֹק הָאֱתָה תִבְנֶה-לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי:
(ו) כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת לְמִיּוֹם הָעֲלֹתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֶהָל וּבְמִשְׁכָּן:

(ז) בְּכֹל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר דְּבַרְתִּי אֶת-אֲחִד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוּת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא-בִנִיתֶם לִי בַיִת אֲרָזִים:

Summary Slide

- Placement of the Commandment for the Mishkan
 - Before Chet Haegel (Ramban)- More of an ideal approach to the Mishkan
 - Part of Master plan in Sefer Shemot.
 - After Chet Haegel (Rashi et. al.) More of a contingent approach to the Mishkan.
- The Staves of the Aron
 - Practical
 - Want to be ready to carry at all times
 - Should not touch the ark for no reason)
 - Symbolic
 - Torah travels wherever Jewish people go.
 - Not confined to one locale, subgroup of Jewish people.
 - More broadly, signifies the tenuous nature of the Shechinah's resting in the Temple.